

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. S.**, bývajúcej v B., **2/ I. M.**, bývajúcej v N., **3/ D. N.**, bývajúceho v B., **4/ A. N.**, bývajúceho v B., **5/ J. B.**, bývajúceho v N., **6/ P. N.**, bývajúceho v D., **7/ Ing. Z. N.**, bývajúcej v B., **8/ K. N.**, bývajúceho v N., proti žalovaným **1/ M. R.**, bývajúcemu v N., **2/ O. N.**, bývajúcemu v B. a **3/ I. N.**, bývajúcej v B., o **určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a iné**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 4 C 150/93, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 12. novembra 2007 sp.zn. 23 Co 48/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom z 24. februára 2006 č.k. 4 C 150/93-456 žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi časti parc. č. X. – roľa vo výmere L. m², vedenej vo vložke č. X. kat. úz. V., ktorej časť o výmere X. m² bola odčlenená geometrickým plánom č. X. zo dňa 29.7.1989 a pričlenená do novovytvorenej parc. č. X. – zastavaná plocha o výmere X. m² vedená na LV č. X. a ďalej určenia, že žalovaný 1/ nie je užívateľom časti parc. č. X. – roľa o výmere X. m², vedenej vo vložke č. X. kat. úz. V., ktorá časť o výmere X. m² bola odčlenená geometrickým plánom č. X. zo dňa 29.7.1989 a pričlenená do novovytvorenej parc. č. X. – orná pôda o výmere X. m², zamietol. Zároveň žalobcom 1/ až 8/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným náhradu trov konania vo výške 40 336,--Sk na účet JUDr. Š. A..

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 12. novembra 2007 sp.zn. 23 Co 48/2007 na odvolanie žalobcov rozsudok okresného súdu v časti zamietnutia žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti proti žalovaným 2/ a 3/ potvrdil. V časti určenia, že žalovaný 1/ nie je užívateľom nehnuteľnosti a v časti náhrady trov konania, rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o potvrdzujúci výrok, stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní na podanie vlastníckej žaloby, keďže v konaní nepreukázali svoje vlastnícke právo k žalovanej nehnuteľnosti.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu do výroku, ktorým krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil, podali včas dovolanie žalobcovia. Navrhli rozsudok krajského súdu a tiež okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť v rozsahu zrušenia okresnému súdu na ďalšie konanie. K prípustnosti dovolania uviedli, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm.a/ O.s.p., lebo odvolací súd sa v súvislosti s rozhodnutiami vydanými v správnom konaní zaoberal skutočnosťami, ktoré nepatria do jeho právomoci. Neukončené správne konanie musí byť totiž s konečnou platnosťou vyriešené správnymi orgánmi v súlade so správnym poriadkom. Dovolanie odôvodnili tiež tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V tejto súvislosti naďalej trvali na právnom názore, podľa ktorého žalovaným 2/ a 3/ k 31.12.1991 nesvedčilo právo osobného užívania k spornému pozemku. Nemohlo sa preto dňom 1.1.1992 priamo zo zákona premeniť na právo vlastnícke.

Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že dovolatelia napadli dovolaním potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu. Dovolanie proti takémuto rozsudku prípustné nie je, navrhli ho preto odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali účastníci konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobcovia napadli dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Tvrdenie dovolateľov spočívajúce v tom, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm.a/ O.s.p., podľa ktorého, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, nie je ničím podložené. V posudzovanej veci sa žalobcovia (teda dovolatelia) domáhali okrem iného, určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Ide o spor, ktorý nepochybne vyplýva z občianskoprávných vzťahov, o ktorom podľa zákona nerozhoduje iný orgán. Prejednať a rozhodnúť takýto spor patrí do právomoci súdu (§ 7 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovia preto neopodstatnene namietali, že sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu. Pri

posúdení právomoci nie je právne významné to, že súd sa sám predbežne zaoberá otázkou, o ktorej patrí rozhodnúť inému orgánu.

Pokiaľ dovolatelia namietali, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytyka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcov smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu v dovolaní napadnutej časti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová